

גלוין מס' 455
ראש השנה
הראשון
רשות הארץ
הראשון

ביה הנגינה לזרחה ולטוליה שיטפנשט
כליל אברלים עליון - לאטבז
כליל אברלים גורוואן - לאטבז
ההוב הירושלמי 13 ניב ברק

הללו תורה
תורה האומת שיטפנשט
וילך דילס
כתה רחל
טכיה ליליאן קסט באל חסרי
ההוב גראן אונע

בית נינה

בית שיטפנשט - בגעתים
קביר גראן בשיטפנשט
ההוב גראן נינה
טכיה ליליאן קסט באל חסרי
טכיה ליליאן קסט באל חסרי

המסת אורחוב אויש דרבניה
ההוב הירושלמי - חדרובן פאלאש
וילך קדר אודרין דראונין טיטפנשט
ההוב גראן אונע - ווינה

מקווה חורה

מפעל קומאר דאסחא
וקומאר דרבניה
עווי סוויל שיטפנשט בותה בוטה
ההוב שיטפנשט שטה

רווי מתרקייז
שיטפנשט הירושלמי אונע
וילך ירושלמי שיטפנשט
נדיל הרשיינס מולי הרבייס

החספיה התורנית וויאו
ליגנטער דההוב
וכיר הדירק בשיטפנשט

מנון תורה
תורה האומת - שיטפנשט
ההוב דרבני וויאו
ליבת שיטפנשט - גראן
מפעל האנשלפלדייה
תוקמי ווינה

מסקס האכטן צויל הושאי
בשיטפנשט בוטסז
אנקלטער מיטר זונט זונט
א-אומת אומת - שיטפנשט
ר-שיטפנשט - גראן
זונט זונט - זונט
עליל זונט
חאי עני ברת טיליה
חאי עני פונט זונט זונט
חאי עני פונט זונט זונט
דילס דילס - דילס דילס
כוויל של שיטפנשט עטיקים
א-אומת סע דילס

ויל' לי דיל דיל
תורה האומת שיטפנשט
האטטרופי הקבלתני כל שבע
בודא? 7172759@gmail.com
טלפון: 03-579-03-03
טלפון: 03-616-5110

ומתוערים רק בראש-ה השנה ובשערת ימי
תשובה, דומים הם לאוטו עגנון שככל הבנתו
סתמכה בימי הנסעה עצמה, אבל גם הם
מקבלים, לפחות, את שכרם פעולם. אולם מי
שממשיך בתדרמו נס בימים קדושים אלו,
דוחה הוא לאוטו סוס, שאמן נמצוא ביריד אך
אינו יודע כלל דרכו והוא נמא...
(מי השמייה)

להוסיף מחול על הקודש

הכל הולך אחר החותם. אלול הוא בח"י ערבי שבת,
וთשרי בח"י שבת, וכמו אמרו רביה"ק ז"ע של
ההשfea הירודת מש"ק לימי החול הוא ע"י 'מוספה'
שבת מה שאיש יהודי מוסיף מחול על הקודש, כי קדושת
חודש תמו ואילך. אותן האנשים הממשיכים לישון

באָר בְּשַׁדָּה

גלוין חזוני מבית המודרש דקהַל שטפנשט • מהגעשה ונשמע במוסדות שטפנשט

בָּאָר חִפְרוֹה שְׁרִים

ילקוט מהתורת רבינו הקדושים ז"ע בפרשת השבוע

מוסדות שטפנשט בארץ הקודש

אלעד רחוב הר"ח 35 • בני ברק רחוב מרס"ה 13 • גבעתיים רחוב רמב"ב 1
בית שמש רחוב נהרדעא 2 • יאט חומינא רחוב אליזבטה ריזה 2 שכונת פאקוראר

ההכנה
לראש השנה
- ההבדל
- בין הבירות
לсосים

משל נאה למה
הדבר דומין? לשוחר
גודל שהיה רגיל
לצאת למסחרו אחת
בשנה ליריד השנה
בעיר הברה, ומיריד
זה גרי את עיקר
רוחו לכל השנה
כללה. וכן רב לפני
شمתקרכ התאריך
בו נערך הייריך
חודשיים או שלושה
ראש, כבר מוחתך
אותו סוחר להתכנס
ליריד ולהלכין את
הסורה. הוא עורך
ספרת מלאי, בודק
את הטעון תיקון,
ומתכן את אופן
אכסון הסורה
באוגדים ביום המשע
ואת צורת הצגה
בפני הקונים ביריה.
שבעי לפני המועד הוא
מדווד להאמין לו עגנון
טוב, ומודיע לו על היום
ההמודע לסייעה
ולסייעה

אשר בו עלי לחתנו
אל הייריך. כך מתכוון
לו השוחר ומכין
עצמו במשך חודשים
ארוכם, וביתר שאת
ועוז ככל שתאריך
היריד הולך ומתקרך.

העגנון, לעומרתו, אשר
כל תפידי הו לא הסיע
את העגנון ווסטום, אכן
מתכוון מראש לנסעה
וז לא רק בבורקו של

יום הנסעה הוא בודק
את מזב העגנון והוסטום,
ורוחם אותו מכין מזון צידה
ומספא לטוסים עזם אודרן.
ואילו הוסטום עזם אודרן
כל ולכל אין זה מעניין
שנוסעים הם אל הייריד את

היא להם אם יטשו לכוא או לשם, העיריק
שימלאו את אוכסם כיאות, ואוכס ומוספו כל
צורך יכנס אל מעיהם... אין צורך להתעמק בדברי להבין
את השינוי שבין הנוסעים השונים ליריך, הסביר לכך הו
פשטו ומכון. הסוחה, שמתכוון להרוויח ביריך רוחחים
גדולים, מתכוון לבך ומכך את עצמו וכן רב מאוש. העגנון,
שאינו מצפה לגדרות אלא לא לקלbet דמי הנסעה בלבד,
אינו צריך אלא להכינה מועטה. ואילו הוסטום אינו צריך
להתכוון כלל, וכל שכן מסתכם בושה הוא טמן וראש

ברכת הדשנים

במוחאי שנת תשפ"ד ולעת פרום התשפ"ה
עם פרום השנה החדשה עליינו ועל כל ישראל

נישא בדעת איזוחוי ברכה ותפילה

לובון ותמלמידהון, הולמים, ההוגם, המתכוונים המתפללים,
ומסתופפים בהיכלי הקודש דקהַל שטפנשט בארץ הקודש ורומניה,
כל תמכין דאוריתא, לכל המסייעים והשותפים התורמים להקמת והחזמת
מוסדות הקודש על שם רובה"ק האזקנים שטפנשט זע"א
לכל מורי התורה והמחנכים והמלמדים בהיכלי הכלולים,
המכינה לישיבה קענה, והתלמודי תורה
לכל מצל הרים והרבנים שליט"א והרבנות ייחי המכנים רוגלים בכל
ימות השנה להש��ת צמאי חסידך ולזכות הרים במאו תורה
לכל המשתתפים בראש שיעורי תורה וכנסי היהדות
והחיזוק בכל רחבי הארץ אנסים נשים וטף.
לבאי הצעון הקדוש בגעתים והיכל הישיבה
על קבורי של הצדיק בגעתים ארץ הקודש.

לראי ומסתופפי הצוון הקדוש דמן אדמוני ר' הראשון שטפנשט באים רומניה, ומבקרי בית
הכנסת אורחים' דשטפנשט אים רומניה, לאנסי האגודה למוקמות הקדושים ברומניה
המכנים רוגלים בתי העלמין ברוחבי רומניה ולשمر זכר הקדושים אשר בארץ
המה, ולשمر את צור תורם ופועלים להיות שפטותיהם דבבות בקביר
לחוקר וכותבי עורך ואוצריו המכון התורני 'תורת אמת' להפצת תורה ובה"ק לביות
'ירואוביש' - יוז'ין' - 'שטפנשט' - 'ಹ'כ'ם' ו'וינה' א'ר'ה'ק מביול תנובות מופיע במקצת
בגילויין' נאר בשדה' מהז תשע שנים בר齊יפות ובואר פרוסמי וספרי המכון.
למלאי הרופאה והחсад ולמתנדבי העזרה והסייע לחוויתם עם ובבקמאת דשבתא וקמאת
דפסחא, ברופאה לישראל, ובכמkeit לזרות, העוסקים לא לאליאת להציג נפשות ובות מישראלי
ולקיים עלמות מלאים.

לכל קהלא קדישא, וכל נס ישראל בכל מקום מושבותיהם.

תהא השנה הבעל"ט, שנת גאולה ושועה, שנה שנזכה להרמלה קרן ישראל, שנה שנזכה להניצח
להרמלה קרנו והחסידות, שנה שנזכה להרחבו גובל הקדשה, שנה שנזכה בזכרונות
את זכר רובוטים הקדושים שטפנשט זע"א באלה"ק ברומניה בזכרונות ובזכירות,
שנת בריאות הנמר והנפש, שנת זיווגים הגנים, שנת זש"ק, שנת פרסה והצלחה,
שנה שימלאה ה' משאלות לבנו לטובה, ימלא ה' משאלותיהם במידה טוביה ישועה וחימום.

המעירות בעדכם לטוב لكم כל הימים
הנהנת המוסדות * רבנן ותלמידיהם

ל א כו ל

את האוכל אש
הוא אוכל... אולם מי שעיני בראשו וידע עד כמה
חשבים גורליים בעבורי מהם ימי הרחמים והרצון
הממתנים לו בשעה ומתחילה את המכונתי מראש,
כאוטו סוחר חכם, ומתכוון לימים-הנוראים כבר החול
חדש תמו ואילך. אותן האנשים הממשיכים לישון

אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו'

עבודה מיויחדת היתה להם לרובה"ק בבית רוז'ין-בראש-השנה, אולם הם לא ירו לפניהם תיבעה אך בצעת שמסרו לבעל-התקיעע את השופר על מנת לתקוע נשגבא. הסדר היה שבעל התקיעע היה לנכנים הנשבגה. בחרודם היל מקבלים מידם בධילות ורוחנית את כיד המשמע ורשות רשי' און קודש של המתקוע השופר וורן כיד המשמע והתערורות הרמיס. גם הרה"ג רב' שלמה נינו מסאסאנדרורה-ת"א נהג כן ברובו וגש סעיף, ואית בנוסח מהה שהיה הוא בעצם אומר ברגש רב את הפסוקים מן המיצר". ספר הגאון הגדול רב' מרדכי אוירבך שליט"א רב' ביהמ"ד "אביר יעקב"- סאדיגורה בתל אביב, מי שמשם בבעל-תקוע אצל רב' שלמה נינו, וממנו את השופר, נעמד רב' שלמה נינו והוא את השופר בחרודם ורעדתו, עד שהשוגר ורעדת, עז שהשוגר ורעדת, עז האסתי עטם שפה גי' און בלוא אריסים נזכר לו: "יא שלעטכץ פון כליל ישואלי", - הנה השופר פניה לד' והקע המשפט פרץ בבכי קורע לבבות, כשהוא חיוור כסיה, ללוללא הקיר שמאחוריו - שעלי נשען - היה מתומוטות עמו אצחה ח'. אך רב' שלמה נינו ברכדו הא, ונואם של המשך עבדות הימים, בהמלצת בורא עולם יצר צורו ה' השינוי קיזוצני של המUber מרוגשיות יעד, עז יוציאו את האימה והיראה לגורשות השממה ההולכים בכל משלה".

עמיה (ומיות ליל שבת)

אשר איש יהודִי יעורר את לבו ורצונו לשוב לה -
 קומיה ותשרי', הינו, טרם הגיעו חדש תשרי, כאמור
 ב'בוקה ז"ע על מאח'ול' (רכות ס), "אחרי אר'ין
 לא אחרוי אשה", כי מיל אב הוא 'ארין', ומזל אלול
 בתולה, על בר ישראל לשוב בתשובה מה'לול, ולא אחר עד
 אר'י הינו חדש אחריו אב שהוא הלול, וא' אחר עד
 אחרוי אשה' מיל ב'תולה' שהוא תשרי, ו'יתונגע' שלמייה
 א' שיטונג' דדבשין או' ישיעין א' ח' תשרי, יוניש מהיקות עבדתו י', בבחיה
 מזוני רוחיה, אמן.

בית אברהם - סלונים

ז' שופר' תיקון אפילו לנידחים

איתא בשם רב הירושלמי קדוש צילחה מהפרשיסחה
 כי כל המצאות יש להם סגולה והם טובים ומוועילים
 בכל הענינים שבועלם כיוזם מperfומם לודען חן,
 ובשונה הוא מצות השורש שהוא מסוגל לתיקון גם
 לדוחים חס ושלום השקיעים בדורות הרע.
 וזה רומו בראשי תיבות שופר שירוש פירוה ראש
 לענה, שוג לאיש שכוה יש תיקון על ידי כח השופר
 (אהל שלמה)

סילוק קטרוג ע"י 'פלפול'

הרב הקדוש רבי דוד מלעלוב נסע להסתופך אצל בנו היהודי ה'ק' מפרישיסחא והביא עמו את תלמידיו גוראה'ק' רבי יצחק מווארצע' ו'יע', והנה בראש השנה מחר קריית התורה קודם תקיעת שופר הסתגר היהודי אקדוש'ז'יע' זמן רב מאד בחדרו ולא יצא לתקיעות/ שיכנס אל הקדוש פינימה להודיע מה הענין השחררי טריבת יטפכח והן רבי ייוחר מהרגלא, ובכנים הרב הקדוש רבי דוד'ל'יע' צלי'יע' שהוא מסתובב בחדרו של הרב הקדוש ז'יע' והוא יוויזוות מאוד, ושאל רלב' יהודי הקדוש' מה קרה לנו? והשיב לו שיש כת קיטרוג גודל בשם מים וישראל'יע' עבדה גודלה לבטלו, ותיקף כשם שמעו המדרש ואמר תחלמיידיו ברוב הקדושים רבי יצחק מווארצע' בז' הלל עולב אמר, רץ במרותך לבלתי בחתמו הלשון: צחצקל יצחקל ואגט א פשעתיל, וצ'ל נג, ומפה שהשבר כל הקדושים ז'יל אמר פלפלו -

עדות' וקשה מה, הנה קימא לו בגמ' (מכה ח) קרוב פסלין שהחואה חשו להפוך זוכתו אף שלא על פי דין מחמת גיגיינית הקירבה, אבל לחוב מדוע לא היה מוחימן? אך ש לומר אדם הוא קרוב ומudit לחוב הר' שads והאיינו מן השוב' וממש זה גופא פסל הא' עדות', כמו שהראהו באש בשוק דפסול לעוזת' איינו מן השוב' קידישין (ב) וכאשר שמע ذات הר' הקדוש מלעלוב' ז'יע' מפי קרא: עתה נוכל לילך לתקיעת שופר, כי הקטרוג בטל מבוטל על ידי הפלפל הזה.

ההדרין, ההשفعה והברכה לכל ימות השנה הוא מזה שמוסיף בתשובה ומעש'ת מלאול על תשרי ואך עברו כלום ישתדל לה'פ שאלו הימים האחוריים לא יעמדו ליריק,ומי שמייקדש עצמו במוחור לוי' והוא ג' ענין מוסיף מ'חול אל הקודש' טהראת שלו נעשה קדוש, ואו הקודש שלו הוא קדוש קדשים.

© 2013 Pearson

שם נפלא למצות 'תקיעת שופר'

מן הרה'ק ה'גוי' ישראלי' מטשורטקוב ו'יע' היה
נון טעם לשבח - טעם נפל לא תקיעת שופה, כדי
להשתמש בתפלהינו בלשון שלא השתמשנו בו
לדברים ביטלים.

וכך אמר: על מוצות תקיעת שופר נאמרו טעמים
שונים, ורבי סעדיה גאון ז"ל אמר עשרה טעמים,
ח'יא"כ רשי גם אני לומר טעם על מצוה זו: יסופר על
הקדוש מסטרעליסק וצ"ל שהיה מתחפל תלמיד בקהל
שוד ולא בקהלו הטבעי שהיה מדבר בו רגילה, וגם
אתה תלמידי הרגיל להתחפל כל, וטעמו היה כי אין
חול, ועפ"ז נוכל לומר לנו נבואה בר"ה יום המשפט
להתחפל לפני הקב"ה שיזידיא לאור משפטינו באתו
הקהל שמשתמשים בו כל השנה, מצא הקטגור והmor
לולשין, שיאמר הלא בח חברו שמתפללים לפני ניך
עכשו דיברו כל השנה דברים בטלים, וגם לפעמים
דברורים אסורים ר"ל, ולכן ראה הקב"ה בחמלתו לצאות
את ישראל להתחפל לפני יום הדין בדבר חדש היינו
קהל חדש, שלא השתמשו בו כל השנה, והוא השופה
דע"ז מעומקן דLIBABA הוא קולות לפני הקב"ה
המזהה הקול אין שם מקום לסתור שבקול והלא
השתמש לזכרים בטלים וכו', וזה פ"י כתוב "תקיעו
בחודש שופר בכוסאים כי חוך הגינו לישראלי הוא"
ונגו שיתקיעו בחודש, הינו בקהל חדש של פגמו
בקול זה כל במשך כל השנה' בכוסאים כי חוך הגינו הינו
שבהו מכסים ומטמירים התפלות מהמלךונים כי חוך
ישראל הוא הקב"ה נתן לבני חוך וה ש של מוצות
תקיעת שופר והטם בו הוא הוא' משפט לאליך יעקב'
שבכל צrather ז' והמפט הוא כביכול' גם להקב"ה
כਮובא בסופה ק' שכשען בן"ז אין יוצאים וכאים בדין
ח'ז' הו' הוא כביכול' משפט להרשות'ע, ולכן נתן בו
עצה שיתקיעו בשופר ולא יהא מקום למלךון לקטרוג.

ימים נוראים - בחצר הקודש שטפנשטי

זולעבדו בכל לבבם

רישומים מזכורות נסგה של החסידים מעבודות הקדוש הנשגבת של מרן רביינו ה'ק' אדר' מאיר' אברם מותתיהו משפטפנשטיין ז'י'ע בימי דודש נשנה אוורה מיחוד שרה בחצ'ק' בשפטפנשטיין ברוח האיגניטים, בו כוכי החסידים בלאות מצה'ר קדושון, בתפילה המוסף של רשות והשנה היה ריבינו מאיר מאור והיה עמוד שוחר וכוכב לעמלה משעתיתים וחיצ'יזופות. הגאון ר' נחום שמיריהו שכטר אבר' אדר' ריבאן כתוב על כך בהחפכו בספר עניין אמר' ז' וומש לא היה זה כח אנושי, כי נשברו עצמותיו מכף רגל ועד ראש, וומש היה בו ניצ'יז מגבורתו של מותתיהו בהן גודל עבורי קדושיםתו שמו תברך ועבדותך". ספר תלמידו שהחרה בככיפות קומתו התmrה לבא לבני עולם שם אברם, וرك' גיניחא אחת הרה נשמעת ממנה משמד כל זמן עמודו בשם'ע, ואילו בשנה

**נישל נורא לראש השנה מפי אדונינו מוריינו ורבינו
הקדוש רבינו מנחם נחום משפטנשט זי"ע**

עד מה הכתורה של המלך, בבואו כמה ימים לפני פתיחת חגיגות שכר שני חדרים סמוכים אחד למשום בו תקיקים כס הכתורה. מאוחר יותר סמוך למועד הכתורה, הגיע מקום אחד הנסיכים ולא עלה בידו להציג מקום כל כך רחוק לקיום האירוע, ובא בדברים עם גינזבורג והחל התמסחר עמו עד שהסכים כבר להזמין לгинזבורג את ההזואולוג שילם עבור שכר הדיה להדרים שכבר, ללבלבד שיימעד לרשותו חדר אחד מחדורם, וכשгинזבורג אא הסכים לכך הרצה לנשיך וטורה ומצא אותה סעיף חלקו, שעיל פין איסור ליהודי לחיות נוכח בשעת הכתורה בלבד הקישו, ובין לביןם נארצ'י גינזבורג.

בזאת מון עשל' טש' צו עב עסלאו...
 לאחר דבריו אלו התחל רビינו הק' ז"ע לתאר את פאר והכבד שהיה בעת הקיירניציען [טפס ההכתרה], פנוי היי כלפוי אש. ואחריו זה אמר אדרומ'יר ז"ל, "כמה נ' הראי עלייו הים לעמוד ולהרבונו, הרי ביטם זה נ' מתיירם כביבול את מלך מלכי המלכים הקב"ה". בסיסימו את דבריו הק' נשאר ריבינו ז"ע יושב כעשרה קות בהתקפות הגשמיות, ופנוי הפסכו לבן בשלג, עד

י"ט.

ובכו ליד הכל יכתרו"

**טאג רוממות יומ ראש השנה שבו
אכתירים את מלך מלכי המלכים**

מנוגה היה בשפטפנסט כי לפעמים היו זקי ותוקין חסידים מודרים להכנס ל'קליליזל', והוא ה'ק' של ההבי- אוויו טטיבעל' בעית עבודת הקודש של הימים הנשגבים וכוכם או לאות מקרוב און עבדות בוראו בעית התפללה.

כך גם ונכח החסיד הותיק ר' אייזיק ז'יטמאירער ע'ה' הגע מරוחק לסתותוף בצל' של מון הרה' רבי נחם נהום שפטפנסט ז'ע'. ביל' ר' ראש השנה קודם תפללה הורה לו הגבאי המשב' ר' שלום'קע ע'ה' ייננס להתפלל ב'קליליזל', ואמר לו שנן פך אדמור' ר' פני של שיתפלל עמו בחדרו, וכן ונכח לאות מקרוב את פני

קורוש צברדורט פטמיינט.

וסיפור כי אחורי סיום התפילה כשעדין להבט האש
אורורה באוירזה הקדושה. יש הרב זל על כסא קדשו,
ח' ח' לשוחח בדברים נסתרים ונשגבנים ומתברר דבריו
מר לו: "אייזיק האם לא ייכתט ללב מהוביזון שבעל
חילוקו של הבארון יוניברגר במוסקבה בעת טכס ההכתרה
בל הקיסר. - יוניברגר, יהודי עשיר מפורסם וככבר -

ונברכת "שהחינו" לאחר "כל נdry". וכך היה בכל תפילות הימים הקדושים של ירח האיתנים.

מספר כי פעם אחד נכלל לארלן לראש-השנה חסיד חב"ד, אשר התעכבר בדרך גנומנו ממנה לנושא לרלבון, והוא התפלל עם הרה"ק מקאROLין ווסטהייד, ונתקhalb מאד בחתולבות האש קודש שלילתה בעת התפלות. באתחה שנה ח' ר' במאים מאיראקאלון ושי' (כהאי שאה תשפ"ה) והחסיד הנ"ל התפעל מכך של פלונון ערב של יום שיש, ואחר עבודת הקודש שרעוים באפיקת כוחות על הספסלים ועל הרצפה. גם כלא, כאשר יצא הרב לתפילה המנוחה של ערב שבת ונשמע קולו הרועם באמירה בשפה הروسית: דודז'ו וורה [תנו אש] פותח מיד ובורר "דרד' פש" שלפני מנהיגו, כפיו נולם מרבים ושורר תחולו לנעו אמות הספיקים בקהלות הבודקים מגורדים של הרב חסידיין. מזוונה מופלא נחרט במדיעו של החסיד אללאדאנן דורי טאג, און אויז גיט שיפען? [בדבורי להתפלות עצמה עד מאה, ובמוצאי החג לחשבו מהחוות וסיה: "א מפה הנט ניקולאי אונ פאלקן? רערענוק, אונקהט ניקולאי! אויס-אנגנערני צוויי טוינט אללאדאנן דורי טאג, און אויז גיט שיפען?"] בטהן המדבורות, לא בלבון כלשהו, וככל מכח יחולו על אישו של הצאר ניקולאי! הוא היה לוחץ שעם שכוה וצבא שכוה, אלפאוף, קב"ל כבויים ומוחשים ממש שלושה מהם, ולבסוף הם יירום בזוויחם בהצלחה ובכוחה עוננים כאיל לא אירע דבר...

כשהביאו את דברי החסיד אל ה"בית הארון" ציווה
לקיים לפני וביקשו להזור על דבריו, וшибה אותו
קיליסם מאד בהיות דברי סגנoria ומליצה טוביה על
חסידון בני ישראל.

על אורך הגלות עד מתי?" - משל נפלא

פעם בא מין הסבא קדיישא רבי ישראאל מרוזין-ברביבה-מדרשון, ומספר מעשה: כפרי אחד נבער מדרעת בעס לעיר לראש-השנה ובא להחפטלל ביבחים". כמו כן כל הכהרים הקדומים, אף הוא לא ידע להחפטלל, שכן עמד והבטיט אנה ana. כשהחפטללו שמנוחה-עשרה האחים עמדו בוכים, והחלה הכהריה העם אמרו: מה זה והכבה?! עתה שמנוחה-עשרה השמיטה שטפה בביטה-המדרשון... כך הרהר הכהר יעצמן, עד שעלה בדערו כי מסתמאם הם בוכים על כל שטפה-הבדער. מניין שגד הוא עצמו היה רעב, נתן גם הכהר קולו בוככי. לאחר חפטלת שמנוחה-עשרה, שפְקָדוּ העם מלילבותות, וזה הכהר ומוה: מה זה והשעה איסם בוכים? וכי כבר אכלו ובאו כדי שובעים?! עד שעלה בדערו שנותן התבשיל החנית בשור ביש הצריכה בישול ארון, וכי ככל שהבשר יצטמך יותר, יהי התבשיל טוב יותר, ובמחשבה זו נהיית-שבה דעתנו. כשהגיעוzman לתיקעות' שנותן התבשיל החניתו המהפללים לבוכת, והורה אליו מנהלתו דראושונה, עד שנתני ישיב בדור: הן אמת שה התבשיל יתיר איזיריך זמן בישולו, אבל כנראה שכבר אין בוכות לשחות זמן רב כל-כך. ומשום כך מארון-הירץ יניעו צ"ל, והוא נראה כמשל ברור על הלගות ארכקה.

ספריו של אדיקים - מערבת רוז'ין

**סדר הדין בבי"ד של מעלה
כמוני בבי"ד של מטה**

באיין מל"ז יושר מול מגיד פשע תגיד לי' עיקך דבר
 חוק ומשפט וצדקינו במשפט (פellow הימס הוואטס)
 הוקושא ידועה, מהו ה"דבר חוק ומשפט" המוסוג
 לעונת על נוכן אם אין ח"י מל"ז יושר מול מגיד פשע?
 נוראה להסביר כוונה הדברים לפ' מה דאמרו רובינו
 "ל אם פתוחם כולם לוחובם מהזיזין לוכדים (נחרון לו)
 ממשילא אם אין מל"ז יושר מול מגיד פשע" וכולם
 מפטחו על הואה ח"ז, א"כ "תיגיד לע יעקב" הינו ע"בר
 יעקב, "בר חוק ומשפט" שמדובר להם דנא ומ"ש
 זוא החוק ומשפט,adam כולם מפטחו לתובעה מהזיזין
 לזכות ע"ז, וכזה שווידקינו במשפט שנצא וכאי
 נובית דעתך הצדק.

בד יברך ישראל - ב"ק מרן אדמו"ר מאוז'עראן ז"ע

"הטוב ומיטיב לרעים ולטוביים"

החסיד המפורסם רבי שעפטיל הורוביץ זל' מבארדייטשבו עמד פעם בערב ראש השנה בעת שברינו מריזין זי'ע נCONS לבית מדרשו לתפילות ליל ר' ז' ובצד עמדו אנשיים כאלו שאיחרו ביאתם כמעט גל' כנסית החג היו אלו מוכנסים ובכלי בת' מרוח ממייה ורצו לקבל שלום. פנה רビינו להסוכבים ואמרו: מהר נרני' יטב' ומטיב לערץ ולטובם', לאמרו: יהי להבין מה הרעים קודמים לפני התובים? אלא הדנה אנו מזיאים בגין ישראאל כמה מיי' תורת סוגני בני אדם, יש כאלו שמייד בהגיע המשחה עשו היהיות מוכן לקראות יום הדין המשמש ובא, ושנתמכוורדים כאשר חודש הרחמים הסליחות בפתח, גג' יש המאחרים עד הימים שמתחלילו לומר סליחות!
ברם יש כאלו שככל ימות השנה הם טרודים עוסקים בסוגניה עלי המהיה ועל הכללה' יש ככל העוסקים אחר תכלינין, וכן תיכף ומיד הם זורקים הכסף ושואר העה' מדים, ואוריומיים כמה מיי' מוקה ונחפחים בדורכם העיריה לקראות ראש השנה. הש'ת הרואה ממכחין בטוחר רגשות לבכם שאחומ זומד מכורי צלאנשין אלו - הגם שם בגדר של רעים, לעונת כל אלו שהעתורו מקודם - אך אלו, כיון שסוף תחתערו ברגע האחרון, יהיה להם כבר מעכשי' שנה שוכבה. משא'כ הכתוב שנגבחים לטוב'ך ורק לאחר בראש השנה. והוסיך ומספר החסיד רבי שעפטיל זל' שחקר ודוש Ach'כ אה'כ הדבה, ונודע לו שהלימודים בכוח ומלצחו של רבינו עשתה רושם, ובאמת היה כל אלו שנה טובה מאה.

"ומשמעין יהד בקול" (הפילה יצר)

על הרה"ק "הבית אהרון" מקארלין יונ"ע מסופר כי בימי הנוראים, היה נשמע קולו בקרבו אל הקודש, בשאגת ארי, עד כלות הכהנות ממש. אם זה בעת קריית "המלך", וכן על וה דרך בברכות תקיעת-

כתבי חסידים

אנחה לא אמיתית הרי היא בגדר ע"ז

סיפר הרה"ח ר' שלמה תלינגרו ע"ה שרビינו הרה"ק אדמור' ר' מנחם מנחם משפטנשע ז"ע אמר בעפम אחריו הימים הנוראים: ב"ה, חלפו להם החגים והתפלותיהם... והסביר דבריו והוסיף, כשהבאים הימים הנוראים כל אחד נאנח, ואם נאנחים אנחנו לא אמיתיים זהה בגדר ע"ז ר'יל. וכאן גם אמר בעפם אחרות: "ובוא הימים נוראים, כל אחד נאנח עמוקי לבו וועס בעטשנה. ואולם, אם נאנחים ולא וועסbam ואת באמת לא אמיתי - הר' זה בגדר עבודה-זרה, רחמנא לצלול".

אמונה אמת - שטפנשטי

"יעוז בלב לאות מוחיל כסא" (פ' קידושת כתר בריה)" שמספר הרוב החסיד הרב פנחס אבד"ק דובענקא זל' שהמען מאיש נאמן שהיה בבית מרן הרב הקדוש רבי שלום יוסף בנו ה'בכור' של מרן מരון זי"ע בעת שהירה מתפלל בהיכל קדש, והאיש הזה עמד בפזרוזור הרבית, ומחדרו של הצדיק לא נשמע שם קול ונונעה רצף קול צעדת פרוטוס ולריי שהלך אנה ואנה, וכך במשך שעوت. ואחר תפילה נוכנס המשמש, והוציאו מוחדרו בתנוחה לח טופח על מנת להטפחת, והתלה בברוחן ליבש, והאיש ה'יל' עמד ומשתאה על זה. אמרו לו המשמש, כי זו העשה בכל יום, אחר התפילה ממקורבי הרה"ץ רב Ariya לייבиш אבד"ק טאמשוב מליל"ה התנא דמר הרה"ק בעל א' אור לשימים', וסיפר לו את הדברים שראו עיניהם, ואמר הרב מטאשוב שהענין הוא, בחינת מוה שנזכר בקדושים' כת' של דראש השנה: "יעוז בלב לאות מוחיל כסא" (פ' קידושת כתר בריה)" שסבירא ניטרא ניגרא גרב אל אשן.

(רשבי קורש-רויזון בראוזט מכווני) כי זוכר כל הנשכחות וכו' ואין שבחה לפני כסא בבודך (ירונוט) לכארורה קשה הלשון סותר הרהירא לסייעא, מוקודם נאמר שזכיר כל הנשכחות, ממשמע שיש לפניו השית' שכחה, ואח' כ' כתיב כי אין שכחה כל לפניו והסביר מREN הדר'ק מרויזון ז' ע' את הענין ואמ' נהגת השית' עמנו בעניין מצות ועבירות מה הוא שמה שהאדם שוכח הוא יתריך וכבר היינו שאם אדם עושה עבירה ח' ושכח מעילותתו תשובה, ואני בבח' יוחאתני נגיד תמי' תהילים נא, ח, אזי השית' זוכרה, ע' ש' אמרו ז' ע' אביה ב, מא' וכל מעשר בספר נכתבים, וכמו'כ' במצוות ומעש' ט שהאדם עשה נשוכח בה אי השית' זוכרים וליהיך מה שהאדם זוכר ומ��فار בה זה יתריך שוכח, היינו שאם עשה עבירה ח' זוכרה ומחרט ומקומים יוחטאנו נגיד תמי' אי השית' שוכחה ומבעבר אותה מלפני ומוחל לול על טעאי, וכמו'כ' אם עשה מצוה זוכרה ומופאר בכבה אי השית' שוכחה, וזהו כי זוכר כל הנשכחות אמר'ב, היינו מה שונחת מהאדם.

פרק' האזינו

ברכביים עלי עשי: כי שם ד' אקראי הבו גדר לאלאכינו
לב (א-ב) פעם בשבת תשובה בעת ערכית השולחן והטהרו
פמח רביינו הסב' קריין ז' י"ע ואמר: 'שבה' שרואל
נד ד' אלקר', המכילה צדיק לומר 'שבו לד', אבל ע

אם"ק ממון מרוזין בשוה"ט
- שבת' תשובה'

הארץ אמר כי עיר במצרים לחתת תגל ונל אמרתינו שבעיר עלי דשא

יום נשמותא

י"ג תשרי יום דהילולא רבא של הרה"ק ה'אור ישראל' מסדריגורה זיע"א

באחת השנים ביום דהילולא י"ג תשרי, ספר רבניו בעל ה"כnestת מרדי"כ מסדריגורה ז"ע מה"טיל היודע" וכہ סיפור: היה זה בעת שוקינו מון האור ישרא"ז י"ע נחלה בדקת ריאות לפניו הטלקות מהעה"ז ובא אחיו הק' מון ה"פחד יצחק מבאיין ז"ע לבקרו בחולין ובעת שמרן הפחד יצחק נפרד ממנו כדי לחזור לבתו יצח אתו אחיו ללוותו ושניהם עלו על הכרכה שענודה המכ להסיעם וכשהר צאו מהעיר ירדן האחים הקדושים ונכנסו לעיר ושה זמן רב, ודברו בינהם בדברים עתיקין וטמיין, ומה שנקלט מאותו שיחה שמרן הפחד יצחק ז"ע שאל את אחיו הק' מודע הוא מרבה לדבר בגנותה של מלכות הצאה והלוא נצטווינו מפיהם ז"ל והו מתפלל בשломה של מלכות? וננה לו מון ה"אור ישראל' דבאמת יש להקשות למה אמרו 'בשלומה של מלכות' ולא אמרו 'בשלומה של מלך', אלא הכל בזה כך הוא, אם המהיג והמלך האוחז בשבט ובשלטון הוא מלך נאמן להעם כולם, ועשה הכל למען טובת העם, הרי זה יוצר עניין של מלכות ועל כן דא נצטווינו להחפכל לשולמה, משא"כ הצאר ימ"ש שהוא משפיל את העם עד עפר, ואין נאמן לו, ככלפי לא שין הכל הזה, בדרך אגב, גם אמר מון ה"אור ישראל ז"ע אין עוד מלבדו דבריון ורשות קראו למונות הקיש של הצאר הינו עירית הקיט ששה בחודש הקיץ לבדו, ויל' שלא ישאר כלום מלבדו, ופעם אמר לעושה נפלאות גדולות לבדו, שהשי"ת יעור שיעשה בו פלאים גדולים והוא לא מפליה אין סופית ע"ז והפליה ד' את מכונת.

צדקי דור ודור מבאים ומלאדים התורה המוטאת לדרום

בגנו שנotta דור זדור (יב.) בכל דור וככל תקופה יורדת וכאה מן השם הגנה חדשה בתרה שהיא דרושה ומתאמת לפיה הדור והתקופה. והצדיקים שבכל דור מבינים בתורה כפי מה שדרוש ללמד את בני הדור הוא.

(חידושי הר"ב)

אם הנך מדבר אל ה' כבן אל אבי איז מישיך אודר אליו

שאל אביך זיגדר (יב.) אם אתה מבקש מהקב"ה כבן אל אב ואתה מוץ' טאטע, טאטע, העוף מיר'. או זיגדר' לשון המשכה ימשיך אותך אליו.

(אמור חי"ב - יו"נין)

'חבל' מרכיב מחותטים שלמים וט מוגומים - ויחדי נוצר החבל השלם

יעקב חבל נחלתו (יב.) כשהשורדים חבל עבות המרכיב מהרבה חותמים, אף אם יש בינוים חותמים פגמים אין מבחנים בהם, ולא עוד אלא שהם מוסיפים חזוק בחבל, הוא הדרין גם בבני ישואל שבזמנם שם מלוכדים ושורדים יחד איז אפילו הגורעים שביהם מבאים תועלות עצומות ולכלל.

(הר"ק מורה ז"ע)

הזהר לבן תרע מעשיך וייחלש טעם בריאתך בעולם

צור לך תשׁוּתָה ותשׁבַּחַתְּךָ (יב.) הקב"ה בראת האדם על התנדבותם של מאכלי השתר שאר אמרו לפני י' מה אוניש כי תחוננו, כי קוווה שהאדם ילך בדרך הטוב, שומרו את מצותיו וויעיל הרבה לבריאותו גוללה, ואם חותמים ישראל ואינם מלאים את תפకידם כראוי' גוללה, פעם בריאתו של האדם, וזה איפוא פשטו של הפסוק צור י'ך תשׁוּתָה במעשיך מהליש ומורופך אתה את טעם בריאתך.

(או רחמים הק)

לזהר מ'דברים בטלים' שנקצרין שנוטוי של אדם

פי לא דבר ריק הוא חמם כי הוא חייכם ובדבר היה פראי י'ם (יב.) יש לדעת, הלא משער'ה"ה דיבר עם דור דעה שהיו קרובים למלעות הנבואה, והארק עלה על הדעת שיחשוב ח'ו על התורה הק' שהוא ריק, עד שהוחזרך להווים על זה? ונראה עפ"י מ"ש תלמידי המגיד הק' למעוריטש זי"א, עה"פ 'נפשי יצאה' אמר אדם מדבר הרבה מכל דיבור יצח חלק מן רוח החינון וננתמע חיותו, אמן זהו בדברים בטלים, אבל בדבר תורה אדרבא כתוב כי חיים הם למזמיאיהם' למוצאים בהה, כי ע"י רבויה התורה בא חיota המליך ע"ה בטהילים "עדות ד' נאנגה מהכימת פתי", ושלומר דה כי כוונת התרוגם 'עמא דקביילו אוייתא', ולכן שדבר יוחר ונעשה ריקון מהיות ה'רווח' ממללא', אלא אדרבא צי' הוא חייכם ובדבר הוה תאריכו זים'.

(צמה דוד - להר"ק רבי דוד מדינוב ז"ע)

הפטורה - 'שובה ישראל'

אמנם על היהודי לדעת כי הדרך הנכונה היא בהיפוך ואשר צריך למשחו אפילו קטן ופשט הרי שעליו לא להמנע מלבקש מאכלי שבשמי' וזה אמרו אלו כל' ואיפוא הדברים הפשוטים תדבר אליו ותבקשו. אך מתי תרומם ותחשוב על גדלות הבודה וועוד תפארתו והחשוב בעת שהן עמוד לההשל בניסין וזה תשא עוז' הינו שא תרומם ותנסה במחשבתך את הבוראו הנושא, והחשוב לנו כי אתה עומדה, ואז תינצל ולא תכשל בחטא.

בשבט מוסר - דברו לשון קשה - והטובה שתצא מהנהגו זו שיתהשemu הארץ' שוגם אלו שוקעים 'ארצית' 'שמענו ל'אמרי פ', כי אם יודעים שע"י תפלות פי השפעתי להם כ"ט וטוב, בח' אמרה שהיא רכה וגעה, ולכון יהו מוכנים לקבל דברי תוכחה, כי אז הם יודעים שלובתם אני מוכנים, ולהזחוק דבר חור ואמר: מתי יכול להיות ש"ערף במטטר לקל אודר' צול אמרורי' בשקבול דבר מה שאני מוכנים רק כי שם הוא' הא' אקרא' שאני יכול לעורר עילוי אידי או' אפשר לדבר אליהם ומה יאנו וואו יהה' הבו גוד לאלקין כי אז ישבו ויעבדו את ד' באמת.

(רבי ה רב' ק' מרוזין ז"ע)

תורה بلا אהבה ויראה אינה עולה לשם

האזור השם ואמור פ' (יב.) איתא בתיקוני והר' אורייתא בלא דחילו ורוחמו לא פרחת לעילא' (תיקונה ז) ומכללו לאו אתה שומע הן, תורה עם דחילו ורוחמו ר' יאה ואהבה - כן פרחת לעילא, גם אמרו חכמי' ז' ולו' 'על כל מי שיש בו יראת שמים ודרשו נשמעם' (ביבון ז' ולו' ר' ייבורי ותפלת השם לאו' איש היישראלי, הרוא' והר' סימן שיש בו יראת שמים כי בלא דחילו ורוחמו הר' אמרנו דלא פרחת לעילא. וזה הנרמו בתיבות 'שמים' שהוא אש ומים, שמרומים למדות 'חדר גבוריה' וה'ינו' 'אהבה ויראה' / ואז גם יכול להיות י'תשתמע הארץ' אמר פ', דרכיו נשמעם, כיון שיש בו יראת שמים' (רבי יונה ז' מסדריגורה ז"ע)

השפעה של דברי התורה רואים רק בהמשך

יער' פמיטר לך' (יב.) ב אמר הרה' ק' הרב' ר' בונם מפארשיסחא ז"ע' דברי התורה הקדושים כמושם מה הגשם בשעה שהוא יורד עדיין אין וואים את השפעתו על הנזחמים, ורק לאחר זמן קצר השם מגיעה מאחריו הענינים ווורתה על האדמה, או' רואים את תוצאות הגשם, כן גם דברי התורה, אף כי בשעה ששים אותם אין מחייבים מיד בהשפעתם, בכל זאת סופם לעשות את פעולתם.

הודאה לה' על הזכות ללימוד תורה דק'

פי שם ד' אקנא רבכו גודל לאלקינו (יב.) על עצם הדבר הזה שכינו לקרה את שם ד' וללמוד את תורה, דהרי כידוע כל תורה שמותחי של הקב"ה, כי יש לה א' א/orא' על עצם זה עלינו לתת שב והודיה להשם תברך' ה'בו גודל לאלקינו', כדרכ' שהראשונים מפרשים את אשר אנו אמרים במודים' דרבנן: 'על שאנו מודים לך ברוך אל ההוואות, הינו', על שענינו להודות לך, הנה מברכים ומודים לך' (באר מים חי'ב)

התורה המחייבת

עם גבל זלא חמם (יב.) אונקלוס מתרגומים: 'עמא דקבייל אוריתא ולא חביבו', וקשה הלא זה סותר את דברי דוד המליך ע"ה בטהילים "עדות ד' נאנגה מהכימת פתי", ושצרכו לקבל את התורה כיוון שלא חכימו כדי שייחכמו. 'תורה ה' תמיימה מהכימת פתי'.

(רבי יונה ז' מרוזין ז"ע)

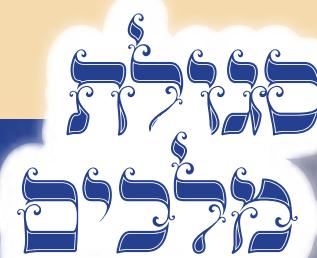
עזה לעמוד בנסינות

שיבח י'וש'אל... אמרו אלו כל' משא עוז' (הושע א-ב'). מתאמരיה משמה דרבינו ה'ק' סגנון של ישראלי ובאה היצח'ר ז"ע, שאמר לפעמים האדם עומד בכני נסינו ומסתן כי אין ח'ו רואים הכל למלעה וכוכ' ולעומת זאת כאשר האיש הישראלי מזכיר למשה הוא' בא וסיגו' ואמר לו שאין זה המתאים לבקש מהש"ת' התקול והנורא כאולדבדרים פשוטים ואין מתאים להטריח אותו בשל מה בכן.

באר בשדה - שטפנשט

ילקוט סגולות לימי השנה מלוקט מפי גאנום קדמוניים ומוקורות נאמנים
מתוך מפעל "סגולות מולבים". הלא הנה סגולות אשר יסודן בהרי קודש, והוא
בשולוון העורך לסגולות מסודר לפי ימי וחודשי השנה דבר ים ביום
מיאצורי של הרב אברהם יעקב סלמן שליט"א רב דקה שטפנשטי

תפילה מהה של ערב ראש השנה

שלימות, ואמר שבתפילה זו תליה כל הכתיבה
וחתימה טובה לשנה הבעל"ט, וכן אצל ריבינו
הק' התה תפילה המנהה בארכות גודלה למאוד
בתפילה בלחש.

(רוז דעובדא עט' ס)

שלימות השנה עליה שורה הברכה

הנה הברכה הוא על דבר שלם (שו"ע אורח סי' קס"א), דהנה מלבד הברכה שנתנה לתוך עניין המאל והמשקה כדיודע, הנה עוד הברכה מורה על דבר שלם, שכבר יש בשלום שיר לבך עליו ברכה הרואיה, אבל אם אין בו שלימות אין שיר לבך, ולכן כל פרי שלם נגמר אין מרכיבין עליו כלל וכור' וכל דבר שנגמרת, עלי' שיר הברכה, והנה ידוע, שלימות הזמנן, הכל געשה על פי מודרגתו של אדם, וכיודע בוזה"ק (ח"א קנט.) שאוthon הימים שעבוד השם יתברך נעשה קיום לעולם ולעולם עולמים, ולכן אנו מתפללים לפני השם יתברך שבירך עלי השנה הזאת, שהשנה יהיה ראוי לברכה, שיהיה כמו פרי נגמה, שייהיה ראוי לברכה, וזה הוא גם כן ידוע (ע"ז, ב) שיש קונה עולמו בשעה אחת, ובאותו רגע שאלנו בחסרון, יכול לתקן כל הזמן ובפרט השנה שעומד בו, וכך אם או יערה בעולמו רוח מודром, שנזוכה להרהור בתשובה אמריתית, אז מה טוב ומה נעים יהיה השנה ותהייה ראוי לברכה, וזה שהוא מחותלים ברך עליינו את השנה הזאת,

(דברי בינה, ביאלא, ויל"ז)

תפילה מנהה בערב ראש השנה של הבית אהרן מקארליין

מסופר שבשנה האחרונה לח"י הרה"ק הבית אהרן מקארליין יעד"א, בראש השנה שבת חל"ב, היה חלש מאד בגוף וברגל, עד כדי כך שנשא אותו על הכסא לבית הכנסת, למנחה של ערב השנה, שהיא רylie להתפלל בעצמו לפני התיבה, והתלהבות עולתה בשלחת גדור, והיה צרכיהם לשאת אותו בל' עצם כח, והנה קול קורא ושאג: ווער איז דער קערפער גיזונט, דער האלבער גורף? אבער אויבין אין מיר מיט דעם! ועם הבית אהרן מלא קומו וווקט את הכסא לאחריו, וניגש להתפלל לפני העמוד בקהל החוצץ להבות אש כדרכו מותמיה, ורק עמד בשני הימים של ראש השנה.

(ישע אהרון, הובא במגדנות יעקב מודיעין,
לחודומ"צ המ"ר יעקב יוסף כהן שליט"א)

בענייני המידות ויראת שמים, בין בעניינים שבין אדם למקומם והן בעניינים שבין אדם לחבירו, והחשבון שעושה הוא אדעתה דעתפה באמות לאמת, ובמשמעותו ממעמדו ומצבו הכלליalamit, ובמשמעותו ממעמדו ומצבו הכלליbagshiyot v'boruchiyot ro'ah hu bi-hachzira li-hachzira ha-tanegah emu u'vem bni bi-ytivo ba-hesped yinam shel al capi ha-megayil lo' ubor ha-nehotot, hana casar matobonon b'khol zeh ba-arikot v'batfilat ha-mannah she-hai ha-tfilah ba-chato v'pesha, v'batfilat ha-mannah she-hai ha-tfilah ha-achrona v'dolah ba-harrut ha-ri'i ha-maturor ba-hatuirrot gadolha ba-harrut ha-mu'akda dili'a ul' kol ha-avera, ve-ho' shab la-hoi' la-kabel ul' melbuto it).

(ס' המאמרים להרוי"ז תש"ג עט' 14-24)

תפילה מנהה בערב ראש השנה

של רבינו שלום מפרוחוביישט
זקנינו הרה"ק רבינו שלום מפרוחוביישט היה מנהגו להתפלל לפני התיבה בתפילה الأخيرة של השנה, היא תפילה מנהה של ערב ראש השנה, והיה מתפלל בהתלהבות עצומה וברשפי אש קודש שלחתת כמנהגו בקדוש.

הנה זקנינו רבינו שלום ז"ע אחר החותנו התגורר ספר שנים בטשרנוביל בצל חז"ז רבינו נחום ז"ע, ופעמ' אחת בערב ראש השנה כאשר התפלל רבי נחום לפני העמוד כמנהגו וכל הקהל התפללו עמו בהתלהבות והתרומות הרוח עד מאה, היה זקנינו ז"ע נפלת מוחין ולא עלה בידו להשג המדרגות בתפילה זו.

רבי שלום הצטער מוה מאה, כי כל הקהל העומדים סבכיבו מותפללים אל ה' בחזקה, ומכוונים ליכם בכוננה יתרה לאביהם שבשמי, ואילו הוא אין מצילה להתפלל כראוי, ועם זה התחזק רבינו שלום בכל כוחותיו עד שלבසוף בהחמצות יתרה ובכירוש המילות כאדם פשוט. וכמוון זהה גורם לו חלישות הדעת ועוגמת נשמה.

הנה אחר שסיימו התפילה פנה אליו אליו חז"ז רבינו נחום ואמר לו בני מהו הרעש הגדל שגרמת בתפילה זו עד שעיל דידי תפילה זו אוף נשות נדותות לתיקון ועליה.

(דברי דוד טשרטקוב לקוטש)

הקדמות תפילה - קודם בא יום הגדול

בערב ראש השנה נוכנס לחתפלל מנהה בבית הכנסת בעוד היום גדול, כדי להתפלל תפילה מנהה בכוננה הרבה, ומאריכין בה קצת מאחר שהיא מנהה אחרונה בצתת השנה והקדמת תפילה טרם בא יום הגדול.

(מתה אפרים סימן תקפא סעיף נ)

אליהו לא נעה אלא בתפילה המנהה

כǐ אם שגבה מאד תפילה מנהה של כל ימות השנה שהרי אליה הנביא לא נעה אלא בתפילה המנהה כל שכן וקל וחומר לתפילה מנהה זו שבעי הכהנה ביתר שאת יותר עוזו מבואר בהמקובלם.

(אליהו המנו שם ס"ק קלוי)

תיקון כל התפילות

יזהר מאד בתפילה המנהה ערבי ראש השנה לאומרה בכוננה עצומה וסגולתה כי היא התפילות האחרונות של העולות ולתקון כל התפילות של השנה שהתפלל שלא בכוננה ושלאל לשמן ושאלא בזמןן מבואר בספרים הקדושים.

(אווצר הסגולות והכוננות)

ישועת ה' כהרכ' עין

בשם הרב הק' ר' נחום דוב בן הרב הק' ר' שלום יוסף בן הרב מרינו ז"ע ועכ"י, אמר למדידן אנחנו שישועת ד' כהרכ' עין, מן זה שאנו מותפלין לתפילה י"ח במנהה אהרונה של שנה בער"ה ואומרם ברך עליינו ד' אלהינו את השנה הזאת, הם שיש עוד רק אווז רגעים להשנה הישנה, ולמה מותפלין תפלה זאת, אלא שישועת ה' כהרכ' עין ובאולו הרוגעים נוכל להושע.

(מרגניתא דבי רבנן)

השבען נפש על כל השנה

בערב ראש השנה קודם תפילה מנהה התפילה האחרונה דשנה העבריה, עושה חשבון צדק בנפשו מכל אשר עבר עליו במשך השנה, זו בענייני מצוות עשה ומצוות לא עשה, והן

סיפור רבינו הק' שזקינו הרה"ק ר' בערצי מנדבורנא זצלה"ה (אבויו של הרה"ק מוהר"מ מנדבורנא) התפלל תפילה מנהה בערב ר'ה שלוש שעות

סגולות הצרפת בראש השנה

ילקוט סגולות לימי הדינה מלוקט מפי גאים קדמונים ומוקורות נאמנים
מותוך מופעל "סגולות מלכים", הלא מה שסגולות אשר יסודתם בהרי קודש, והוא
כשיולין העrok ל Sangolot מסודר לפי ימי וחודשי השנה דבר ים בימי
מיאצורתו של הרב אריה יעקב סלמוני שליט"א רב דקהל שטפנשטי

אכילת דגים
על ידי אכילת דגים נמשך פרנסת ובנים לזרע ישרון, כי דגים הם פרים ורבים ונמשך בניים, גם ד"ג עפ"ר זכרב"ו עליה נצ"ר ונק"ה תרי מזול הנזהלים שפּ פרנסת בידיעו, והוא רמז במסורה י' פעמים רבבה ואמה מכמ' רבבבה ידרודו (וקרא בו) אהותינו את הי' לאלי רבבה בבראשית כ"ט, רבבה עצמה השדה נתהנת (וחוקאל טו), בשופר שהוא ברוז דגים כ"ש בספר יצירה המליך אותן ק' בשחוק ובראו בו דגים, כי ד"ג עליה ז' בסוד ז' הבעליים היוצאים מן השופר, גם רמזו הדורשי רשותות שchap'ו וטריקון שחוק פניו ולשוננו רנה, והוא רבבה דידודו, כי הדגים יתכן נחתום בשם רבבה כתם שיתברך צמח ותבואות השדה ויושפּ שפּ פרנסת.
עתרת ישועה דיזקוב, ראש השנה

אמירת לודו' אוֹר'
 בליל י"ה ויה'כ, קודם קדיש בתורה, תקראי פעמי' א'
 מזוממור לודו' מומו לה' הארץ ומולאה, וככני באמරת
 לודו'ה, נקדדו ל' בפתחת, "בשבא", ה' בקמא, ו' בשבע,
 ד' בקמא, ג' י' בשבע, ה' בסוגול, ולא יהשסו כל
 מזונותוין כל השנה. ואם הוא בכבייה, יאמר אותו אחר
 קריית התרגנול בלילות התנ"ל, וזה נקרא שם הפרנסה.

אכילת ארבו (אבטח)
יש לאכלי ארבו בר"ה גם אמר טעם למה אוכלין
הארבעה, כי הוא גדול מהלבנה שהוא מונע מהמים
ההראיה כי בלילה את גודל הרבה יותר מאשר
בשהלבנה זורחת, וטבעו קר אפי' בחום הקיץ כשוחתיכן
אותו הוא קר מבנים ולכך נקרא קרא, לשון קריות,
והוא התקשרות והמתתקת הדינים בר"ה.

שכון זית
מנגן הוה לאכול שמן זית, שהוא טוב לזכרן,
בדאיתא במרא (וורויין ג', ב': אמר רבי יוחנן בשם שהוו
שנשכח ליהוד של שבעים שנה אך שמן זית משביב לימוד של שבעים
שנה).

אכילת אתרוג

ה' עין ברכת ה' ייא תעשה.

(דברים ערבים מערכת הרר"א אותן)

כוונות יהיה רצון שאחר
אמירה לדוד מיזמר

**תפילה על הפרנזה קדומה שנוהגים לומר בليل
אש השנה ויום הכפורים קודם קדיש בתרא, ונוסח
הה מתקון ונכון.**

הוּא־אָמֵן לְדֹוד מִזְמָר בְּלִיל רַאשׁ

השנה – שם הצרפתית

בכל ראש השנה יום הכהנים קודם קדיש בתרא
תקרא פעם אחת מזמור תהילים כד לדוד מזמור לה' הארי ומלאה, והוכן באمرך לה' ל' פרח' י' שבא
ה' בקמץ' ו' שבא ב' בקמץ נ' א' י' שבבאה ב' בסגול,
ולא חסרו כל מונוטוי כל השנה, ואם הוא בבית יאיר
אותו אחר קריית התרגול בלילה הניל' וזה נקרא שם
הפרנסה.

(פריעץ חיים שער תפלה ר'ה פ'ז)

מסוגל שלא יחר מזנותיו כל השנה
 יש נהוג לומר מיד אחר סיום התפללה לדוד מזנותו כל הארץ ומלאה, והוא מסוגל שלא יחר מזנותיו כל השנה, וכי נחתה עליו לאמרו כל הקהל יחיך, ואם חיל בלבבש כל "ל' הילה ויכלו נאמנו כל מוקש השם
 י"ש לאומרו קודם קריית הגביה

(מטה אפרים ס"י תקפ"ב ס"ג)

סכין חדש

בפרשת משפטים שבת קודש בסעודת שחരית
ממר או תחילה שהולבלייר וצוקלה"ה היה חלק
כינים בראש השנה להמקורבים לטגולה על
רגנסה, וכמ"ש בכפיט לימי נוראים חותן חיים
כל חי, וכמ"ש (תהלים טז) פותח את ידיך וסופי
יבוט חת"ד שם הפרנסה לנווער.

אזכרוין טוב לרבי יצחק מנעשביז עניני חד"ת אות י"ד

זהות סיכון חד וחלק בכיס

מעשה ייחיאל לרבי ייחיאל מיכל היבנער
אב"ד נזונוב פרשנת בשלוח אות י')

תקודות ההיות שבמזרור יכוין בנקודות אלו על פי
כפער הכוונות מרבני המערב וספר משנת חסידים.

ושמעתי דיש מי שמנוע עצמו לאומרה היכא של ר' ה' שבשת מושום והוו שאלת צרכי שאין שאלין בשבת ולא הא' וובר מן אין איכא דלאן דאין במאיריה משום ד' מש' ר'ויל' שאoso לאדם לתבעו צרכיקוב בשבת הוא מאפני שיש בו סופרת הלב וודאגה ומחלל ענוג שבת דוחיה לחשוב כאייל' מאכתרו שעשויה ואין לו שם צראה יונגן מכ' שמאפרשרם, אם כן יומ' ר' שהוא יומ' הדין על הכללה כדאיתא בגמ' דידי' ט' דק' ט' ע' תנינ' ר' החילפא אהוה דרבנן מוחואה כל מזונתו של אדם קצובין לו מ'ה' עד יה'ב' וכ' ודאי איינו כיכיל' ליש' בעיל' יפה עזקה להא דאמ' גוד דין,תו דאם נאמר לו שלא תפלל דרבנה דאגה והא לו שישחוב בדעתו אילו היהת מפלל טמא תעשה פירוט להטיב ל' הי' ד' דעתו לרגנה על המזונות. ולפי החוויותיו שספרו לנו כמהי האמת ומולכם רבאש הא' "לה' מה הפוליה על הרכינה בגארמה בכיל' והלמען לא חסרו המגוונות בכל השנה, היו כמה שעעה עוברת אדם לא עכשי אימית', ומותר ושרי, ומיצינו בכוגן דיא שמעתני על חלום רע בשבת כמ' בס' ר'פ' ח', וא' ה' כי נני בתפלת על הפרנסה הוי צורך היה כוון עלייה דניין

שבר דוד מאמר ג' כס"א

הכוונות של הרב רבי אלימלך מליזענסק לפראנסה במצוור לדzon

אקליט תפוח בדבש

אכילת לת פוך בדבש
 עפ"מ דאיתא בתיקונים תלוקה תשסורי דמ"ו⁽⁵⁾ עה"פ (שה"ש
 רפוני) בתפקיד התפקידים דא הו נצח והוה ונדי' עוז
 אשר במליחת השיר עם יעקב ע"ה שנגע בגיד הנשה
 גנים בהנ"י נצח והוא תניין סמכ' קדושות ונתקלקלו ע"ז⁽⁶⁾
 רורנטה שישראל תמקין דאריריתא כנדען כי' מוז'ק'
 י' כ' אוכלי לת פוך ד"ק הרומו על נצח והוא שם
 משך השפעות פרנסה אל תומכי אורייתא, וטובלין
 גוועו דרבש שיה לא פרוסטני מותק נבחנה ולא בעזה
 ואומרים שענה טובה ומותקה כי' 'שנ'ה טוב' כ' [377]
 ג' הדנש' ז' [377], ומותקה רומנו על י'יאב'ק'
 י'יש' عم' ר' [456] העוליה מתר'ק' [546] רומנו על כל
 גאנ'ל, תלוקה פג' הירק ולהמשיך פרנסה טובה ומותקה
 ול התומכי אורייתא.
 אמרנו געומ' דודזוקוב ח"ג ד' ג' (ה' מה)

פָּנָאָלְלָה פָּנָאָלְלִים

שיננה בראש השנה

ילקוט סגולות לימי השנה מלוקט מפי גאנונים קדמוניים ומוקורות נאמנים
מתוך מפעל "סגולות מלכים" ... הלא מה שגולה מסודר לפ' ימי וחודשי השנה דבר יום בימיו
כשולחן הערוך לשגורות מסודר לפ' ימי וחודשי השנה דבר יום בימיו
מיאצורתיו של הרב אברם יעקב סלמן שליט"א רבDKה שטפנשטי

שכתבתי שם ע"ד הנוגאים שלא לישון ביום רה"ש.
בשו"ע או"ח הלכות רה"ש סוף סימן תק"ג כתוב הרמן"א בוה הלשן יש נוגנים שלא לישון ברה"ש ביום, עכ"ל והראו מקור זהה מירושלמי "האי מאן דידמיך בראש שתא דמיך מוליה" ... אך מה שקשה לי מה שהבנו בלשון "דמיך" עיין שיבת בעוד שבכל מקום שבא בירושלמי הלשן דמיך מורה על מיתה, ורכבו מלספר המקומות, ורק כדי לאמת דברינו נביא איזה מותה. בפ"ג "א אמס" ע"ז, כד דמיך רב שמואל נפק בת קול אמרה, כי דידמיך רב שמואל, כד דמיך רבי אחא החזו כוכבי ביממא... רבי תנחים דמיך בחנוכה, רבי דוסא דמיך בראש ריחא דניס, ועוד. ובירושלמי כלאפס פ"ט ה"ז, כד דמיך רב הונא אסקני ריש ללווא לאץ ישאל, ושובא וזה בא בבלאי מור"ק (כח"ב) בלשון כי נח נשפהה רב הונא. ולכן נראה, וככונה אמר וזה שהבינו מירושלמי האי מאן דידמיך בראש שתה דמיך מוליה ואפס מולו להגן עליו כמו בשאר בני סימן הוא שכהלה ואפס מולו להגן עליו עליון כמו מותה - ותו לא מייד. (כלומר לפני דעתו היירושלמי אינו מדובר בכלל עלי ישין בראש השנה) (ברור שאמר לרבו ברוך הולוי עפשטיין בעל תורה תמיימה)

האם הכוונה לא לישון בלילה או ביום

nlפערן"ד בדיק לשון ריש שתא הנה זה כמה שניט שדרקרתי במה דאיתא בירושלמי והובא ברמא"א א"ח ס"י תק"ג ס"ב וגם מנוגן נכון רוא עכ"ב. ובט"ז שם (ס"ק) שלא לישן דאיתא ושן בירושלמי אינו דידמיך בראש שתא דמיך מוליה עכ"ב. והנראה מלשון היירושלמי כפי שהעתיקת ריבינו הט"ז (ה גם כי לפי ראות עיני האחרונים לא מצאו הלשן והירושלמי מ"מ נאמנים עליינו הרמן"א והבאים אחרים שראו כן בירושלמי) דידמיך בראש שתא ולפומ ריהטא ר"ה הכוונה עלليل ריאשונה של ר"ה או בהכנסת ר"ה כלומר מי שהוא ישן מע"ה על היכנסת ר"ה בין המשמות ואחריו או בלילה הראשונה(Cl' למור ליל ר"ה זהה משימות לשון ריש תא וכמו שדייך מעכ"ג וא"כ ייל' פפסוק בש"ע רישות ניעור בלילה ר"ה כמו שענורים בלילה שבועות או לבמה בלילה י"כ וכמו שנוגנו לענן אכילה הסימנים.

אם גם המפרשים פירשו על יום ר"ה שלא לישון נמצוא דס"ל דריש שתא משמעות הינו יום ר"ה ולא ליל ר"ה דוקא.

(שוו"ת משנה הלכות חלק יג סימנו ט)

התעוררות זהה יתרוור בכל יום מימי אלול בתקיעת השופفة.

(ספר בשל"ה הקדריש - מסכת ראש השנה - פרק תורה אור ב')

ישון מעת

לאחר התפללה, אוכלים ושותים ושמחים, לא שמחה של חוללות, אלא שמחה של מצוה. ואין מתענין ברה"ה ולא בשבת תשובה. ואמנם לא יאכל כל שבעם, למען לא קללו ראש והזהיר ריאת ר' על פניו כל היום. ויזכר חמד שחלוי בדין הוא וכל העולם. ולכן יש לנו נרעם לאלכול ב"ה המכאל שביב להם מאריך תקצצ". ולאחר רוח האכילה, יקבע עצמו למלוד. ואם ריאשו כבד עליין, יישן מעת אם א"א לא בלא זה.

(ספר חי אדים - חלק שני - כל קל"ג סעיף י"ה)

שינה בר"ה - שלא ישן מזל האדם

רש"ב"י דמך ליה בליל ריש שתא וחוזא בחלמיה. בבני דאתה מהתבעין מן מלכותה שית מאה דינריין. (ילוקט שמיעין ישערו רומי תבב)

נווהגים שלא לישן ביום ראש השנה (ירושלמי), ומנהג נון הון.

(רמ"א שו"ע או"ח סימנו תקפ"ג)

שלא לישן דאיתא (יש) בירושלמי "מאן דידמיך בראש שתא דמיך מוליה".

(פ"ג סימנו תקפ"ג סק"ג)

לhair לhhות ע"ר מלכתה היל

וחרמב"ס ז"ל כתוב כי בתקיעת השופר יש רמז לדין כמה ערו"ש ישנים מתרדמתם. ורצה לומר כי בימי השינה צירכה הערה, כמו שנ' אם יתקע שופר בעיר וגוי. וכן דבריהם נאמרו בראש השנה ומכאן כתבו בירור' שאסור לאדם שישן בריש שתא ווועסן כדי אמרין.htm התם הך בר נש דידמיך בראש שתא ווועסן כדי בדיניה לעיל שהוא מורה עצלאות דכתיב מה לך נדרם.

(דרשות ר"י אבן שועיב (תלמיד הרשב"ג) דרשה לראש השנה ד"ה וההענין דבורי הובאו בב"ח על הטוטר"י תקצצ")

ישן רגיל

ומהר"מ [מורטנברג] היה רגיל לישון כמו בשאר יום טוב.

(הה"ח על הטוטר"י תקצצ")

לhair ערו"ש ישנים

כי השופר מורה על התשובה, כענין שכותב חרמב"ס בשופר של ראש השנה פוך ג' מוללות תשובה (ה"ז) ולא לשונו, אף על פי שתיקיעת שופר בעיר וגוי. וכך בטל כישן דמי, רמז יש בו, ככלומר ערו"ש ישנים משנתכם ונורדים הקיצו מתרדמתכם וփשו בעשיכם והזור רבושוב (ה"ז) זהה לשונו, אך בר שן מהשיכים ומה שאמור בירושלמי (ה"ז) וזה לשונו, אך בר נש דידמיך בראש שתא ווועסן כדי בדיניה לעיל מורה עצלאות דכתיב מה לך נדרם. ואיל אףilo ער ויושב בטל ואינו מבקש על נפשו בתפללה ובתחנונים ישן מקרי, ואדם מועד לעולם בין ער בין ישן, אם אינו עוסק בתורה ובמעשים טובים.

פירוש אחר בדעת היירושלמי

בענין השינה

בענין שינה בראש השנה, ביום ריאת העתקה לכאן בקייזו מספרי תוספת ברכה (בפרשタ אמור). מה

ולוחזיא לאור משפטינו, ונוכר ונכתב בספר חיים טובים עם כל ישראל אחינו, אכ"ה.
ח"ם לראש (לובי חיים פלאג'י) פיסקת נרצה אוטה'

תקיעת שופר

מי שישמע תקיעת שופר מאיש ירא וחרדה, בודאי לא ידאג כל השנה שופר רגעים, כמו שכותוב "בקולות ובפרקים עליום גנליות, ובכלל שופר עליום הופעת", שבקול השופר הופיע עלייהם מוקולות וברקם.
(ליקוט מוהרץ מהדורא קמא סימנו ח)

קצת הפרנסה בעת ברכת השופר

ובשתע תקיעת שופר בשעה שקהל מזוהיק ברכה ברכת השופר יתעוררתו את עצם בכחיה ובכותר בענiente אמן אחר ברכה שבעת ההיא יקצב קצתה הפרנסה וככל השפע לכל השנה כולה מודרגנא דשימים ומן דרגא דעתני מנאצדיק כדאיתא בזורה
(שער המלך שע"ג פרק ד)

לאכול אתורוג שאכל אותו וקלקל העולם ואנחנו לתקן אותו פרע עצמו שהיה אטורוג באותו יום עצמו באכילהו שנהייה אנחנו הדור לקיים כל מצותינו יתיש כל השנה בועל מזוהיק אוטו ולאתורוג לא נ"ט, עכ"ל, ול"ג דלא בהחין נפל טווע בדרכי הטעו ד"ל וכותב שייאר גניל בדרכי בירינו הטעו חזתא, דנכנן לי הברה וש לא יכול לאכול אלרגונו בריש חזתא, והוא דלאו דזוקא ישן ממש, אלא אפיקו ער ויושב בטל ואינו מבקש על נפשו בתפללה ובתחנונים ישן מקרי, ואדם מועד לעולם בין ער בין ישן, אם אינו עוסק בתורה ובמעשים טובים.

אכילת מצחה נצחה

ועוד אני נהוג לשמרו מהמצחות כדי לאכול ברה"ה מהמצחה שנגעית לשם הוג הפסח ודבר זה למדתיהו מ"ש בזורה ק"ס תצוה דק"ג וז"ל ואלמלא הו נטרין שראל תרי סטוני ובנהמי אילין לא והוא עיליל לדינא לעלמין ביום דר"ה דאי יהו מזא דידנא וללא איזה אלא יאינון לא נטלי מיכלא דאדותא ושבקו אורייתא בגין מיכלא דחמא עכ"ג וכו', א"כ ראי והגנן שבאים ר"ה נאכל מצחה נצחה בתרוך הסעודה לזכרון לפני ה' כדי שייהי למנן ונצנה בעדינו להוציא משופטינו נפשין,

המשך מעמוד 6
קרוי רובי ואכו, ע"ש. וכותב מrown ב"י זיל ומ"ש ריבינו

אתרוגא ליתיה בגמ' בנוסחי דידן, ע"ש. ומזה רמן ההוב"ב ז"ל בזכה"ג סימן זה בהגב"ג כתב, ו"ל דגמ בדרכי בירינו הטעו חזתא, והוא דלאו דזוקא ישן ממש, לתהנני אוכלן אותו ולאתורוג לא נ"ט, עכ"ל, ול"ג דלא בהחין נפל טווע בדרכי הטעו ד"ל וכותב שייאר גניל בדרכי בירינו הטעו חזתא, דנכנן לי הברה וש לא יכול לאכול אלרגונו בריש חזתא, והוא דלאו דזוקא ישן ממש, אתרוגה הדור והו לא לפני קונו שנאמר (יקרא כט, ט) פרע עץ הדר וכו' י"ש, וא"כ השטה וריא שיאר גניל בדרכי בירינו הטעו חזתא, דנכנן לי הברה וש לא יכול לאכול אלרגונו בריש חזתא, והוא דלאו דזוקא ישן ממש, לפני קונו הוא הדרו לא לפני קונו, וההדרו אתרוגה הדר וכו' ה' פצצ'ו ובמצוריו חפש מנא, וכ'יש' כישועה מעשה בפכו בהקץ בריש חזתא ואוכל האטורוג עצמו שהוא פרי עץ הדר וכו'.

ונראה לע"ד לומר שנכוון לאכול בלילה ר"ה אטורוג יען דאיתא רוז"ל (בראשית רה פרשה ט' פס' ק) דאיילן שאכל אודה"ר אתרוגה הדר וכdoi לתקין חמוא זה של אודה"ר שהיומ הוה נולד אודה"ר היום הרות עולם שייך

סגולות הצליך

פָּגָלְלַחַת
מַלְכִּיבָּה

אם אפשר לנער העבירות

ראו לבטן מן האנשים שעדעתן קלה ונשים שאומרים בה הילשון איך וויל גיין מין עבירות שיטולן, ואוחזין בכף בגידיהם ונוירין בהם וסובין בילעם שע"י יכול האס לנער כל העבירות שעשה כל השנה, וה'ו לחשוב כן, וכן הא באמת הילול שם גדול בפני האומות שידיועים מוה, וגם רואים היהודים שהולכי אל הנהר אומרים דרך שחוק היהודים שיטולן איהרע זידן אין וואה, אלא אם רוצה לקיים המנהג יאמר בה הילשון איך וויל גיין תשליך מאכען.

(עמק ברכה, לאבוי השלה, דיני ראש השנה)

מנגה לומר תשליך עד יום ח' דשכית'

ראיתי מנגה מורי אביר יעקב הק' צ"ל להמתין עפני רוב עם תשליך עד ז' דשכית' וביל' ח' א' ננסר ת"ת תשליך אמר י"ג מודתו. והבנתני כי ב' יומ' ז' ננסר ת"ת שלה, ועתרת יסוד של, ובוים והתחילה חדשנה מכובאר בוכונת (פע"ח שער ר' פ"ה) שאין מוחזרן לד' בחינות ועד היום הזה בח' דרכ'ה, ומעתה מתחליב בח' יה' כ'פ', על כן כוון או עפ'בו'ך לומר תשליך בגמר יום ובcheinה דראש השנה, ב' דינין וב' מתקין, וזה בעצמו שקרים בלבד (ז"ע הסליקות י"ג מודתו, כי מאז הכהנה דביח' נהרנו י"ג פעמיים מרד'ה ביראת' ת' מבטה עוז, כי מאז בא הרבה בעלי הפסיק מוחזרה. בן הבני מנגה קדשן, ורשותי בעט שנגנו או רב שבעת הימים, ומair בהעלם לכל המתרח בחפש ורצון להתקשר במודתו. על כן צריכים לידע המקורשים ליעקב מנגה קדושה. גם ראיינו פעם שהיא מכובן לומר תשליך ב' יומ' הייצ'ט של הסבא דשפאלע אם היה אפשר לומר ב' יומ' זה תשליך, כי שמו טהרה 'ס'בא' בפי כל העולים [ז"ע מספלאלע] לא על חנין הינה ייש ואורות נשמהן ענן מיתוק דינין, כן נשמע עוד מאדמור' הרה'ק' מרווחן צ'ל ז' ע' וע' וכו', וכן הבנתניائل מון הק' צ'ל.

(לקומין תלפיות, מערית ת' אות קח)

לעorder י"ג מכילין דרhamyi

מנגה ישראלי בראש השנה שאז חטא אדם בעט מנחהليل לנחר ולעorder י"ג מכילין דרhamyi לעלי, כי לוילן ח' הי' חרון אף ה' על אהדי' רק מכילין דרhamyi לעלי הגינו, כאשר כתוב הארי'יל ולך סיימו אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם הינו בומן אהדי' שהיה בבחינות קדם דכלתביב אחר וקדם, אם וחוה הי' בבחינות קדם לסתוכל בשכינה וכו' וכו', ולכך אנו מתפללים שהיבנו ה' אליך נושא חדש ימינו כראם שנכה להאות פני השכינה בב'ב'.

(יעירית דבש' ח' ברוש' י')

על הבור אף שאין בו מים

וכשאומרים תשליך במצלות ים כל החטא מונרים שלוי הגלימה או בצד העליון ע"ז הבור או ע"ג המעיין, והוא עפ'ם מ"ד דאיתא בזהר באתערותא דלתתא היה אתרערתא לעילא, וכשם שמנער בגדיו למטה על המעיין או על הבור קד' הילל' לעילא משוש נשמתו ושולכו למצלות ים העליון שהם ס"מ נוח'ש כדודע, ומנגה ערד קדרשנו רושת' שאין מים, ולבעמ' אף שאין מים בבורות שכבר מוקה מים, ובוים א'ר קדרשנו רושת' שאין מים בבורות שכבר גנו רוג'ה מיל' בעלמא ודעריך הכוונה אל ים העליון ננכח.

(כף החאים אות ל)

תשליך אצל רביה'ק משטפנשטי ורוז'ין

תיקון NAMESUT BEHET HESHLICH SHLICH

הרה'ק מרווחן ור' ר' ר'ק משטפנשטי

מעשה ששמי עמאנ' א' ששמע מפי קדרש של רבנו הרה'ק ציס'ע מהרמאנ' משפטנשטי ל' ז' ע' שספר העפערען את בומזש'ק אחר הבדלה בה'ל, אך אין מאמל געפערען מיט'ן טאטין ז' ו' לר'ק מרווחן ז' צו' רק לדבר דלית ביה משום מוקצת, ואין מאכליין ביז'ט אלא לדבר הרראי לו, א'כ הנושא מווון עמו תרתי לרייעותא עביד דנושא חוץ לעירוב ומאל את המוקצת, וכ' ש' כשל ר'ה בשבת דין דין מאכליין (מנחייה מהר'י)

לא יוליכו מווון לזרוק אל הדנים

כשהוליכין אל הנהרות בי'ו'ט אל יוליכו עמהם שם מווון כדי לזרוק אל הדגים שבנהרות להראות להם לשמהם בהן, דעתה ביה חילול י'ו'ט, גם אם יוזמן לו גוי אצלי הדר אל יחק מנו לחם להשליך אל הדגים, משום דמוצחים הם לשראל ממשום דמחוסרין צידה ולא מותקי יעשה להם, ומהנה שלימה היא (ביצה כ'ג' ע"ב) שאין מאכליין ביז'ט אלא לדבר הרראי לו, א'כ הנושא מווון עמו תרתי לרייעותא עביד דנושא חוץ לעירוב ומאל את המוקצת, וכ' ש' כשל ר'ה בשבת דין דין מאכליין (מנחייה מהר'י)

יעור חיצית דיקא
ונהגו לנער שלוי הבגדים במלות ותשליך, ודוקא בגין חיצית כי הוא בגין אלמנה השכינה.
(סידור רב' שבתי מרשבי)

יעור הקליפות
מה שנוגאין לנער בכני בכנפי בגדיהם והוא לנער הקליפות מעליינו שנאחזים בנו ע"י עונותינו, כמו שנוגאין אחר קידוש לבנה לנער הקליפות שנעתוררו ע"י קרטרוג הלבנה.

(אליה ר'ה'ס' תקצ'ו א'ות 2)

יעור שלוי הגלימה
כשאומרים תשליך במצולות ים כל חטאתם גנעריהם שלוי הגלימה או בגד עליין ע"ג הבור או ע"ג המעיין, והוא עפ' מה שאיתא בזהר בתערותא יה' דלעילא רוחמו עלי רוחמים גודלים, ונוהג לא יום ולא עי'ין שמורה ישראלך רק עיננו פקוחו, וע' נאמר (תהלים מד כ') עורה למה תישן, ובתיכ' (תהלים עד א') יעשן אף בצען מרעיתך, כי קשה העשן לעינים וגולם ישלו מצלות ים העליון שם ס'מ ונחש כנודע.
(כף החאים ס' תקצ'ו)

נהר שיש בו דגים
עוד שמעתי רמו גודל ונכוון כי הולכים לים שיש שם דגים, יען כי להdagim אין בגינם ועיניהם תמיד פיקוחו, כדי להתעורר עיניהם פקחיה דלעילא שרומו עלי רוחמים גודלים, ונוהג לא יום ולא עי'ין שמורה ישראלך רק עיננו פקוחו, וע' נאמר (תהלים מד כ') עורה למה תישן, ובתיכ' (תהלים עד א') יעשן אף בצען מרעיתך, כי קשה העשן לעינים וגולם ישלו סגורות, ואנחנו מותפלים שייחו פקוחות.

(של'ה הק')

דגים ר'ת י"ג מכילין דרhamyi
טעם על המונגן לילך לנער שיש בו דגים, יען שהומרים שם אצל הנגר הפסוקים מי אל כמוך וגוי' הארי'יל ע"כ הולclin דרhamyi מבואר בconomics דגים ר'ת י"ג מכילין דרhamyi.
(יודע' בינה פר' נה ד"ה כל')

להורות על תשובה מבכניים כבחויז
ועתה הנה מוסיף על דרבינו אמר הכא מן החדש בטעם דחולין למים, דמים במלואו הוי ג' כ' מים דרבינו מ"ס י"ז מ"ס א'כ הוי ב' פ' מים, להורות כי התשובה צריך להיות מבכניים בכחוז ולא רק בפומבי מיל' בעלמא ובוכן.

(הסכתת רב' יוסף שווארץ לספר לפני המים)

לקבלות הגלין' באර בשדה' הייל בס"ד מדי שבתו אפשר לצור קשר במיל':

מהנעשה רגשטיין

שבת - חי אלול ביאס

קבוצת חסידים שבתא בפרשת כי תבוא בבית הכנסת אורחים דשפטנסט ביאס בשבת ח"י אלול

רבים ורבנים מקודשי יאס וביהם תלמידי הבעש"ט הקדוש ותלמידי תלמידיו ובראשם הרה"ק אדמזה"ז משתפנסט באأهل מיוחד בכנסיה לבית העלמין וכן קבורי ורבבות נרצחי הרכבות בפוגרום הנוראה של העיר יאס.

במהלך השבת נשמעו דברי תורה וסיפורי קודש ועובדות היסטוריות על המקומות בהם זכו משתתפי השבת לשאות ולבקר מפי הרבניים שליט"א.

לרגל התאריך החשוב נערכו סיורי למידה היסטוריים במוחוזות בהם מרנא הבעש"ט הקדוש נהג להתבודד בתרום התגלתו בהרי הקרים. אריך יומן ח"י אלול, יום שהתקדש אצל חסידים בעקבות המסורת על ידי מרנא הבעש"ט הקדוש ועל התנאי זע"א.

לרגל השבת יצאו ליאס קבוצה של מעלה מערשים איש בראשות הגה"ץ רבינו נתן לנדרמן שליט"א רב אב"ד חולון, הרה"ג נפתלי פליננטשטיין שליט"א ראש שפת צדיקים וכן כ"ק האדמו"ר מקאפעטשניץ והרה"ג אברהם יעקב סלמן רב קהילות טטנסט.

הרבי חיים משה אחראי הכנסת אורחים והמסעדת הכשרה ביאס בימים אלו

הרבי שרגא זיבולד מפיק המסע באפיית החלות לכבוד שבת

מושאי שבת בכנסיה לציון הצדיק משפטנסט בבית העלמין היהודי דיאס

מיין הבעל שם טוב בסכיר היבקאו' בו
נקשרו סגולות רפואית ריבות

פתחת המסעדת הכשרה ביאס

במוש"ק נערך מעמד פתחת המסעדת הכתשה 'סוף הארץ' בעיר יאס, דבר שהorganש בו צורך דחוף בשל הטסות והישיות המתקיימות בארץ ישראל יאס, וכן בשל היהת העיר יאס שער הכנסת לאוקראינה דרך גבולות: סקולן וסיטרט, כידוע מАЗ מלחתת ווסיה אוקראינה השוכנת שדות התעופה באוקראינה בקייב ובויניצה, והאלפים מגעים דרך יאס.

יצוין כי זו השבת הראשונה המאורגנת על ידי בית הכנסת אורחים באס, ולקראת החורף הקרוב מתוכנות בעז"ה עד כמה שבתות התעלות מעין זו למתעניינים הנוספים כגון בhiloltur הרה"ק מORTH'IN.

תודה המשתתפים ניתנה למאגרני השבת בראשות הרב משה חריטן, לזכות שרויות התעופה והקרקע' ב'יג-פליט' ברשות הרב לוי יצחק סgal, ולהר"ר חיים משה ה"ז מנאל ומתכלל המסעדת הכתשה באס, שארגן והכנין את צרכי השבת על הצד היורט טוב, וכי שמארכן את כל צרכי הפעלת בית הכנסת אורחים והמקווה הפעיל בבית הכנסת אורחים לרוחות המוני הפודים את אתרי הקודש וקבעי הצדיקים במדינות רומניה, מולדובה, טרנסניסטריה ואוקראינה.

הגאון רבי נתן לנדרמן שליט"א אב"ד חולון בהדלקת הנרות לכבוד שבת

בסעודה שלישית

בחכנת ס"ת לבית הכנסת של הכנסת אורחים ביאס

הרבי שלמן שליט"א בתקיעת השופר בבית הכנסת שטפנשטיין ביאס

מתפללים ואורחים גדרו בהמונייהם את בית הכנסת אורחים דשטפנשטיין ברומניה והמסעדה הקשרה ביאס ונחנו מתפללה במנין, מקוה מהודר ואורחים כשרות כדי המלך

מסעדת סוף הארץ לשראל ריאס רומניה

בבית "הכנסת אורחים שטפנסט" ריאסי
רחוב אליזבטה ריזה 2 שכונת פאקורו שע"י בית העלמין ביאס Aleea Elisabeta Rizea 2, lași, Romania

בשורה טוביה תדשן עצם

בשמחה רבה הננו להודיע לקהיל פוקדי העיר

יאס והגלילות העולים לציוני הקדושים

ברומניה - אוקראינה - אומן

על פתיחת המסעדת הכשרה "סוף הארץ ישראל"

בעיר יאס במתחם הכנסת אורחים

מבחר תפירותים תפירת בוקר

תפירת צהריים וערב

לקבוצות ליחידים למשפחות

ניתן להזמין גם Take Away לשדות התעופה ברומניה

יאשי / טולצ'ה / סוצ'אה / באקי

במקום יש מקווה טהרה, בית הכנסת, וס"ת.

אי"ה יהיה פתוח 24 שעות עד לערב יום כיפור

כל המוצרים בהשגת
בד"ץ העדה החרדית
ולרבות לנדא

אלול תשפ"ד

**ניתן לקבל תפירת
Get a menu by contacting us**

**קישור ליצירת קשר ברומניה
+972 55-264-9423**